

انتخابات شوراهای شهر و روستا در ترکمنصحرا

شورا کلمه ای است آشنا برای ترکمن ها و پس از بهمن ماه سال 1357 برای اولین بار در کشور یعنی در ترکمنصحرا بیش از 400 شورای شهر و روستا تاسیس شد. نمایندگان شوراها نیز در 10 اتحادیه شورائی جمع شده و از آن طریق ستاد مرکزی خلق ترکمن را تشکیل دادند. این شوراها در نتیجه دمکراسی اوائل انقلاب شکل گرفت و فعالیت های مفید فرهنگی، اقتصادی و همچنین در جهت معرفی خواست های ملی ترکمن ها طرح کردند. شعارهای این شوراها عبارت بودند از:

ماختیم قولی پیراغی

تورکمنلرننگ گه ره گی

اقوگه ره ک خاطر گه ره ک

تورکمنچه مکتب گه ره ک (تحصیل در مدارس به زبان ترکمنی)

بیرله شن گوئیچ ینگیلمه ز

حاق آئنار بریلمه ز (وحدت شکست ناپذیر است، حق گرفتاری است نه دادنی)

ایلیم گونوم بولماسا

آنیم گونیم دوغماسین (زندگی بهتر)

اوز ارکین لیگ بایداغی

گینگ صحرامدا پارلاسین (خودمختاری)

این شعارها بیانگر آرزوی دیرینه و تاریخی ترکمن ها بود. حکومت جدید پس از انقلاب خواست های ترکمن ها را نپذیرفت و شوراها را با توسل به زور سرکوب و بخشی از روشنفکران را نیز نابود کرد و اکنون حتی پس از گذشت 24 سال از این واقعه پیکره ترکمنصحرا از زخم وارده التیام نیافته است. روشنفکران ترکمن هنوز نیز از آن رنج می برند بویژه آن نسل از ترکمن ها که زندگی آنها با این رخداد مقارن بود اکنون حتی پس از گذشت دو دهه چوب آن رویدادها را می خورند. در انتخابات ترکمنصحرا بویژه در شهرها بسیاری از افراد دلسوز و آزادیخواه ترکمن صلاحیتشان مورد قبول واقع نشده است. دلیل این امر نیز طرح و ابراز خواست های ملی از طرف این افراد است. قدر مسلم این است که هم اینک نیز هر ترکمنی از انتخاب اهالی ترکمن به شوراهای شهرها و روستاهای ترکمنصحرا خوشحال خواهد شد ولی نباید در اینجا دو مسئله را فراموش کرد: حکومت جمهوری اسلامی ایران تاکنون ماده 15 و 19 قانون اساسی را که تحت تاثیر دمکراسی حاکم اوایل انقلاب بود پس از 24 سال اجرا نکرده است و از طرف دیگر انتخاب چند نفر آشنا و معتمد محل را نبایستی با رفع تبعیض های ملی و قومی برابر دانست.

سؤال این است که آیا حاکمیت در مجموع خود خواست های ملیت ها را خواهد پذیرفت؟ نخبگان و روشنفکران ملیت ها در ایران در تلاش هستند که دستیابی خواست های ملی را در چارچوب قانون اساسی آزمایش کنند. این افراد انتخابات شوراها را نیز میدان این آزمایشگاه تلقی می کنند و این امرایشان را به سوی خودآگاهی ملی و همسوئی با دیگر ملیت ها سوق می دهد. برای مثال اقدامات مشترک آذربایجانی ها، عرب ها و ترکمن های ... مقیم تهران در معرفی کاندید مشترک برای انتخابات شورای شهر تهران را در اینجا ذکر کرد.